Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

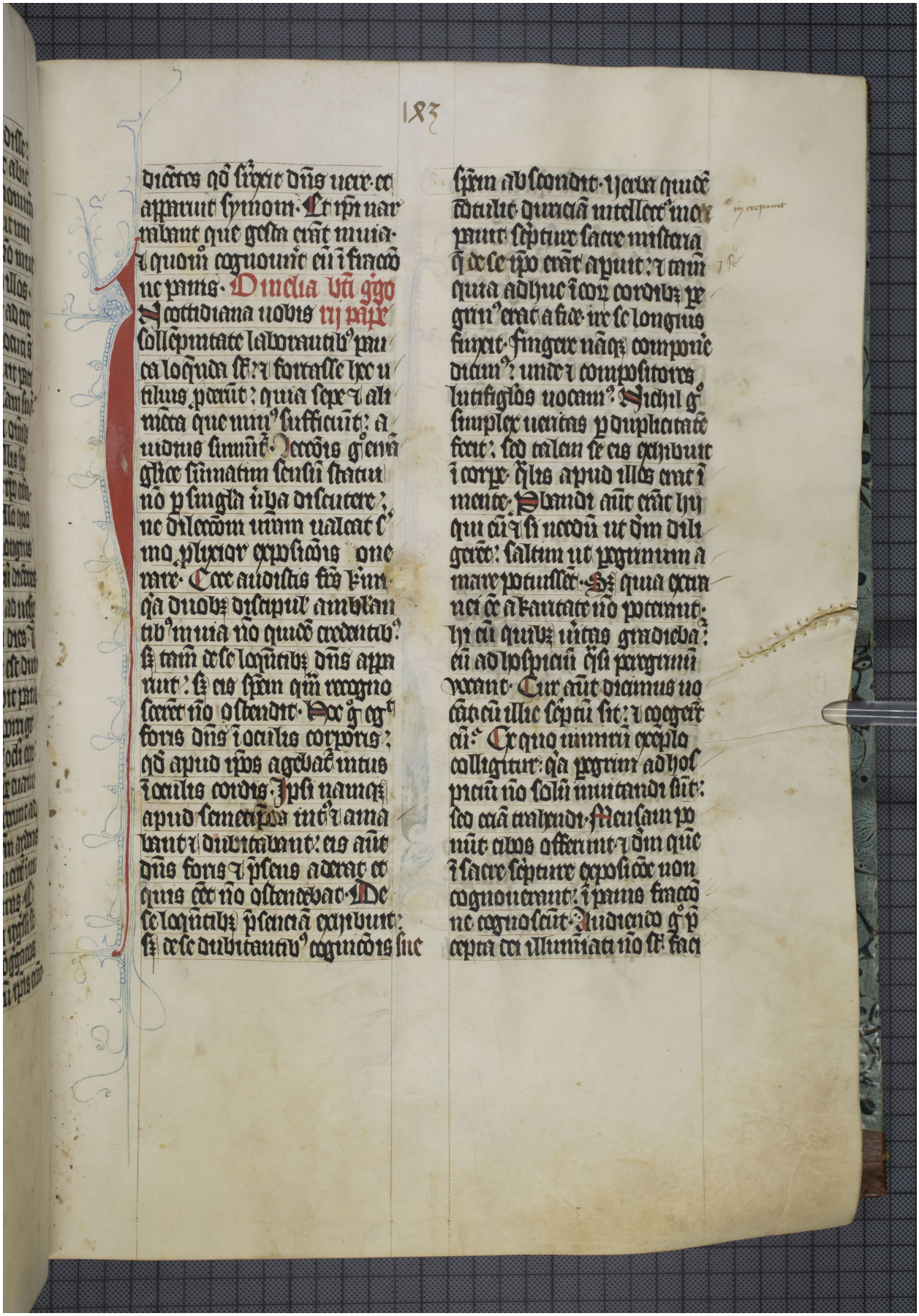

183

dicitur qd̄ sitiat dn̄s uere et
apparuit symon. Et ipi uer
ualant que gesta erāt mulia
q̄ quorū cognouit eū i fine cōd̄
ne pnns. Dnica vā ḡgo
Cotidiana nobis ry pape
sollēpnitate laborantib̄ pm
ca locuda sit? ⁊ fortasse hoc u
tilius p̄cūt; quia sepe ⁊ ali
mēta que unu⁹ sufficūt; a
uidus sumūt. Ideo ḡ ea q̄
glice sūmatim sensū statu
nō p singla ūba discutere;
ne dilectōm uam ualeat c
mo plxior exposicōis one
rare. Cū audistis fīs fun
da duob⁹ discipul ambulan
tib⁹ mulia nō quōd credentib⁹
sē tamē de se loquēt⁹ dn̄s appa
uit: sē eis spm qm̄ recognos
cerēt nō ostendit. Hoc ḡ egr
foris dn̄s i oculis corporis;
qd̄ apud ipos agebat mtis
i oculis cordis. Ipsi namq;
apud semetipos int̄ ⁊ ama
bant ⁊ dubitabant: eis aūt
dn̄s fons ⁊ ipsens aderat et
quis ēt nō ostendebat. De
se loquēt⁹ psencā exhibuit:
sē de se dubitantib⁹ cognōis suc
spm abscondit. Ipsum quōd
dubitabat dum cā intellect̄ mo
uent: sēptum sacre mistera
q̄ de se ipo erāt aperuit: ⁊ tamē
quia adhuc i cor cordis p
gnu⁹ erat a fide ut se longius
fingat. Fingar nāq; componē
dum? unde ⁊ compositores
lutifiglos uocam? Nihil ḡ
simplex uerius p duplicatāē
fecit; sed talem se eis exhibuit
i corpe. Q̄lis apud illos erat i
mente. Pbandi aūt erāt hi
qui eū ⁊ si necdū ut dm dili
gerēt: saltem ut pgrinum a
mare potuisse. Sē quia ea
uci ē a karitate nō potuerunt:
hi eū quib⁹ nūtias gnudeba
eū adhospitaū q̄si pegrinū
recepit. Cur aūt dicamus no
cāt eū illic sēpū sit; ⁊ cognōt
eū? Ex quo numeri exēplo
colligitur: qa pgrim adhosp
itaū nō solū mutandi sūt:
sed eā tribuendi. Hic eum p
nūt cibos offerunt ⁊ dm quē
i sacre sēptuae exposicōe non
cognouerant: i pnns fingō
ne cognouerūt. Audiendo ḡ p
cepta dei illuminati nō sūt fac

in recepunt